

stærke drikke, gives til en restauratør, der ikke har alkoholbevilling, når servering ikke sker i dennes egne lokaler. Det forudsættes i øvrigt, at sådanne lejlighedstilladelser som hidtil kun meddeles efter et vist samarbejde mellem politiet og de lokale kommunale myndigheder. Man har ikke fundet det påkrævet at opretholde den hjemmel, der er i bevrterloven til, at kommunalbestyrelsen i den henseende kan fastsætte almindeligt begrænsende regler; en hjemmel, der i øvrigt sjældent er benyttet.

Som hidtil vil det være således, at hvad enten disse lejlighedstilladelser gives til restauratører eller til andre, omfattes virksomheden af lovens almindelige bestemmelser om lukketid, forbud mod servering af stærke drikke for berusede eller mindreårige m. v., jfr. §§ 28 og 29.

Såfremt højskoler, landbrugsskoler og lignende institutioner blot ønsker at servere spise- og drikkevarer for deltagere i fælles måltider, som holdes i forbindelse med sammenkomster og møder inden for institutionens rammer, har man — ligesom hidtil — fundet det unødvendigt at kræve særlig tilladelse. Ved højskoler har man særligt for øje de egentlige internatskoler, nemlig folkehøjskolerne på landet, hvorimod de højere læreanstalter ikke omfattes af disse bestemmelser.

Ved „lignende institutioner“ i stk. 2, tænkes på sådanne skoler og uddannelsessteder, hvor deltagerne ofte er samlet i længere perioder, hvorimod institutioner som aftenskoler, danseskoler og lignende ikke omfattes af denne bestemmelse og ej heller af bestemmelsen i stk. 1.

Uden for lovens område falder f. eks. den forplejning, der finder sted på organisationers kursussejendomme i forbindelse med kursus, der afholdes for organisationens medlemmer.

Bevrterlovens bestemmelse om, at der for et tidsrum af 6 måneder ad gangen kan gives forsamlingsbygninger lejlighedstilladelse til bevrterning uden ret til udskænkning af stærke drikke, foreslås ikke opretholdt. Der ses ikke at kunne være særligt behov for sådanne tilladelser, da der ikke længere stilles krav om bevrterbevilling ved servering af afholdsdrikke, og da de pågældende efter forslaget normalt vil få ret til at erhverve næringsbrev til den pågældende virksomhed.

ad § 23.

Som hidtil vil automatsalg af stærke drikke aldrig kunne finde sted fra udendørs anbragte automater. Derimod vil salg af stærke drikke kunne finde sted fra automater i forretningslokaler, når der ikke er tale om, at de stærke drikke skal nydes det pågældende sted.

Fra automater i og uden for restaurationslokaler må der — medmindre sundhedsmæssige forskrifter hindrer dette — naturligvis i øvrigt forhandles enhver art af varer, der omfattes af restauratørers afsætningsret, jfr. § 6, stk. 2.

Efter stk. 2 kan politiet tillade automatsalg af stærke drikke i restaurationslokaler. Er der af stærke drikke alene tale om øl af skattekasse I eller bordvin, kan politiet også tillade, at sådanne drikke — også til nydelse på stedet — skal kunne sælges fra automater i marketenderlokaler. Det forudsættes, at politiets tilladelser i henhold til stk. 2, vil kunne gives i forbindelse med nærmere forskrifter fra politiet om etablering af et særligt tilsyn med salget. Der vil ikke kunne gives tilladelse til opstilling af sådanne automater under åben himmel, selv om det sker i tilknytning til restaurationslokaler. I øvrigt vil politiet også kunne stille andre betingelser for sådan tilladelse, men man finder ikke tilstrækkelig begrundelse for at foreslå en opretholdelse af den hidtidige bestemmelse om, at vedkommende kommunalbestyrelse skal have truffet en almindelig beslutning om, at sådant automatsalg af stærkt øl må finde sted i kommunen.

ad § 24.

Bestemmelsen, der skal træde i stedet for bevrterlovens § 28, tilsigter blandt andet at modvirke såkaldt smugkrosvirksomhed og lignende. En næringsdrivende vil således — bortset fra de i stk. 2 omhandlede tilfælde — ikke lovligt i sin butik kunne servere stærke drikke, selv ikke gratis over for udenforstående.

Det følger af § 32, stk. 2, at som hidtil også kunden i givet fald vil kunne drages til ansvar.

Da der kan forekomme tilfælde, hvor der i forbindelse med en legal forhandling af stærke drikke finder salg eller udlevering sted af stærke drikke under former, hvorunder det er klart for forhandleren, at tanken med købet er at nyde de stærke drikke på eller ved stedet, har man selvstændigt kriminaliseret dette forhold. Man har ikke fundet det muligt at foreslå en noget mindre vid formulering af dette forbud, idet dette let af bevismæssige grunde ville kunne umuliggøre en indskriden over for selv klare omgæelser af lovens bestemmelser. Efter formuleringen er det således ikke blot i butikken, at de stærke drikke ikke må serveres eller nydes; dette vil også — som hidtil — gælde f. eks. de til virksomheden hørende porte, trapper, udhuse og gårde samt efter omstændighederne andre steder inden for eller i tilslutning til forretningens naturlige område. Er stedet kundens arbejdsplads, f. eks. en byggeplads på nabogrund eller gadearealet uden for butikken,